

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty i argumenty prawne w uzasadnieniu odwołania od wyroku Sądu z dnia 9 września 2015 r. w sprawie T-660/14:

Sąd orzekł *ultra petita*;

Sąd naruszył art. 60 ust. 1 rozporządzenia 1093/2010/EU⁽¹⁾, ponieważ skarga na decyzję EUNB C 2013 002 została wniesiona w obowiązującym terminie w związku z tym, że została ona najpierw rozpatrzona przez komisję odwoławczą europejskich urzędów nadzoru;

Sąd naruszył art. 48 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem (obowiązującego do dnia 31 grudnia 2014 r.);

Sąd naruszył art. 263 TFUE, ponieważ skarga na decyzję EUNB C 2013 002 została wniesiona w obowiązującym terminie, w związku z tym, że postępowanie administracyjne toczyło się do dnia 14 lipca 2014 r.;

Sąd naruszył art. 45 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ponieważ skarga na decyzję EUNB C 2013 002 została wniesiona w obowiązującym terminie w związku z wystąpieniem nieprzewidywalnych okoliczności;

Sąd naruszył art. 263 TFUE, a także art. 60 ust. i art. 61 ust. 1 rozporządzenia nr 1093/2010/EU, ponieważ skarga na decyzję EUNB C 2013 002 była dopuszczalna zarówno z tego względu, że wnosząca odwołanie była adresatem tej decyzji, jak i z tego, że decyzja dotyczyła wnoszącej odwołanie bezpośrednio i indywidualnie;

decyzja EUNB C 2013 002 jest obciążona błędami dotyczącymi okoliczności faktycznych;

decyzja EUNB C 2013 002 jest obciążona błędem w ocenie;

decyzja EUNB C 2013 002 jest obciążona naruszeniem – przez samą tę decyzję – art. 39 ust. 1 rozporządzenia 1093/2010/UE i art. 16 kodeksu dobrej praktyki administracyjnej EUNB;

decyzja EUNB C 2013 002 jest obciążona naruszeniem – przez samą tę decyzję – pkt 3.3, 3.4 i 3.5 wewnętrznych zasad EUNB;

decyzja EUNB C 2013 002 jest obciążona nadużyciem władzy i nierozsądnym postępowaniem ze strony EUNB.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru, (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE, Dz.U. L 331, s. 12.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 września 2015 r. w sprawie T-91/13 LG Electronics, Inc./Komisja Europejska, wniesione w dniu 12 listopada 2015 r. przez LG Electronics, Inc.

(Sprawa C-588/15 P)

(2016/C 016/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: LG Electronics, Inc. (przedstawiciele: G. van Gerven, T. Franchoo, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności w całości lub w części art. 1 ust. 1 lit. d) i art. 1 ust. 2 lit. g), art. 2 ust. 1 lit. d) i art. 2 ust. 1 lit. e) oraz art. 2 ust. 2 lit. d) i art. 2 ust. 2 lit. e) decyzji Komisji C(2012) 8839 z dnia 5 grudnia 2012 r. w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszącej odwołanie; lub
- obniżenie grzywien nałożonych na wnoszącą odwołanie w art. 2 ust. 1 lit. d) i e) oraz art. 2 ust. 2 lit. d) i e);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty.

Zarzut pierwszy: Sąd naruszył prawo wnoszącej odwołanie do obrony, ponieważ potwierdził decyzję Komisji o wykluczeniu LPD jako pozwanej z postępowania administracyjnego, a w szczególności o niekierowaniu do LPD pisma w sprawie przedstawienia zarzutów. Oddalając zarzut LGE, Sąd naruszył też zasadę proporcjonalności w zakresie dotyczącym określenia obowiązku staranności LGE.

Zarzut drugi: Sąd naruszył art. 101 TFUE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, ponieważ uznał, że Komisja mogła oprzeć grzywnę nałożoną na LGE na sprzedaży bezpośredniej w EOG w ramach produktów przetworzonych, prowadzonej przez LGE i Philipsa, które są przedsiębiorstwami różnymi od LPD.

Zarzut trzeci, podniesiony pomocniczo: Sąd naruszył art. 101 TFUE, art. 23 rozporządzenia nr 1/2003 oraz zasadę odpowiedzialności osobistej, ponieważ uznał, że Komisja mogła oprzeć grzywnę nałożoną na LGE na sprzedaży bezpośredniej w EOG w ramach produktów przetworzonych, prowadzonej przez Philipsa.

Zarzut czwarty: Sąd naruszył zasadę równego traktowania, ponieważ orzekł, że Komisja mogła stosować metodologię sprzedaży bezpośredniej w EOG w ramach produktów przetworzonych w stosunku do LGE, ale nie w stosunku do Samsunga SDI.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2015 r. w sprawie T-619/14, Bionorica SE/Komisja Europejska, wniesione w dniu 13 listopada 2015 r. przez Bionorica SE

(Sprawa C-596/15 P)

(2016/C 016/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Bionorica SE (przedstawiciele: M. Weidner, T. Gutttau, N. Hußmann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska